

Simonné Gombos Katalin tájékoztatója

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin: Szeretettel üdvözlöm én is a tisztelt sajtó képviselőit! S nagyon röviden a devizahiteles ügyekkel kapcsolatban szeretnék tájékoztatást adni az utolsó félévben történt eseményekről. Egy kis emlékeztető, csak azért, hogy mindenkit képbe tudjunk helyezni: devizahiteles ügyekben már hosszú évek óta a Kúria hathatós közreműködésével folyik a problémáknak a felgöngyölítése és számos olyan jogi kérdés már lezárásra került, ami a devizahiteles ügyekben a fogyasztók nagy tömegét érintette. Ilyen kérdések voltak az árfolyamrés, illetőleg az egyoldalú szerződmódosítás kérdése, amely tekintetében a Kúria által hozott jogegységi határozatot egy jogalkotói döntés követte, és jogalkotói döntéssel minősítette tisztességtelennek ezeket a szerződési feltételeket, aminek a következtében a pénzintézetek, bankok, elszámolásra lettek kötelesek a fogyasztókkal és ezeknek az elszámolásoknak az eredményeként számos esetben került sor arra, hogy a fogyasztók javára visszafizetéseket teljesítettek, illetőleg még folyó kölcsönök esetén ugye elszámolták a törlesztésbe, így csökkenhettek a fogyasztóknak a terhei. Tekintettel arra, hogy szintén egy jogalkotói döntéssel megszületett egy olyan állapot, amiben a folyamatban lévő igen nagyszámú perben egy felfüggesztés következett be arra az időtartamra, amíg rendeződnek a háttérben, ez az elszámolással kapcsolatos kérdések. Időt kapott mindenki arra, hogy átgondolja, hogy folytatja-e tovább a pert, vagy sem, ennek megfelelően az elszámolásokat követően tovább folytatódó eljárásokban már csökkent az olyan igényérvényesítőknak a száma, akiknek fennmaradt még valamilyen jogsérelme. Ezekben az eljárásokban az elszámolásokat követően tipikusan két olyan kérdéskör maradt fenn, amiben még a Kúria közreműködése mellett szükséges volt állást foglalni néhány dogmatikai kérdésben, ezek közül az első az árfolyamkockázat kérdése, a második pedig a különböző mellékkötelezettségek (például kezelési költség, folyósítási jutalék) tekintetében. Az előző sajtótájékoztatón már beszámoltunk arról, hogy az Európai Unió Bíróságához előzetes döntéshozatali kérdés keretében fordult magyar bíróság az úgynevezett Kiss-ügyben. Ez a 621/17 számú ítélet. Ez ebben az ügyben meghozott ítéletnek a folytatása vagy folyománya az, hogy 2020. elején a Kúria előtt a felfüggesztett eljárás folytatódott és ebben a konkrét ügyben a Kúriának a két mellékkötelezettség, két legfontosabb mellékkötelezettség tekintetében alkalma nyílt arra, hogy állást foglaljon az ilyen típusú feltételek tisztességességének a vizsgálata körében. Egy szűrőrendszer került kidolgozásra, a

szűrőrendszert úgy lehet összefoglalni, hogy abban az esetben, hogy ha a folyósítási jutalék vagy a kezelési költség nem tartalmaz szolgáltatást, tehát nincs mögötte semmi olyan, amit a bank nyújt az ügyfél számára, akkor az ilyen kikötések tisztességtelennek bizonyulnak. Ezen túlmenően a szűrőrendszernek a második eleme, amikor azt kell vizsgálni, hogy ésszerűen kapcsolódnak-e a kölcsönhöz ezek a költségek. Amennyiben itt is nemleges a válasz, akkor meg lehet állapítani az ilyen típusú feltételek tisztességtelenségét. A harmadik kérdés a szűrőrendszerben pedig a szolgáltatások fejében megállapított költség és jutalék összegének az arányossága. Hogyha ezt a tesztet is kiállja az ilyen költség, akkor lehet csak az ilyen típusú költségeket a mellékkötelezettségek közül tisztességnak tekinteni. Ezen dogmatikai elvek alapján a Kúria ebben a félévben több egyedi bírósági határozatot is közzétett, ezeket én most részletesen nem ismertetném. Elmondom azt, hogy milyen ügyekben születtek, illetőleg a határozatoknak a számát, hogy nyomon követhetőek legyenek. A Kúria 2020-ban a BH 2020/45 számú határozatában állást foglalt az üzletszabályzat általános szerződési feltételeinek minősítése szempontjából jelentős kérdésekről, arról, hogy a szabályzat terjedelme, formája, a rögzítésnek a módja befolyásolja-e az üzletszabályzatnak a minősítését. Ezen túlmenően a BH 2020/80 számú döntésben a tisztességtelenség hivatalbóli vizsgálata kérdései kerültek terítékre, a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban az eljárás sajátos szabályaira tekintettel ilyen hivatalbóli vizsgálatra már nincsen lehetőség. A már említett BH 2020/45 számú döntésben a harmadik részben a pénzügyi lízingszerződés tekintetében (devizaalapú pénzügyi lízingszerződés esetében) minősítette a Kúria nem világos és nem érthető feltételnek az olyan tájékoztatást, amikor pusztán csak annyit tartalmaz a szerződés, hogy az árfolyamkockázatot a fogyasztó viseli. Ha ezen túl nincs semmiféle tájékoztatás a szerződésben, vagy akár üzletszabályzatban, akkor ilyen esetekben az ilyen típusú feltétel tisztességtelenségét lehet megállapítani. A Kúria kimondta azt is, hogy az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás akkor sem felel meg a tisztességes tájékoztatással szembeni elvárásoknak, hogyha olyan típusú tájékoztatást tartalmaz, ami a tisztességtelen árfolyamkockázat fogyasztó általi viselésének körülményeit, tehát azt, hogy fölmérje a fogyasztó, hogy ez mekkora kockázatot fog az ő számára jelenteni, ezt nem tartalmazza. Annak ugyanakkor a Kúria nem látta akadályát, hogy ha ez a tájékoztatás például úgynevezett kockázatfeltáró nyilatkozattal történik meg, a kockázatfeltáró nyilatkozat magának a szerződés aláírásának megelőzően kerül sor, tehát ilyen esetekben viszont a tisztességes feltétel alapján nincs helye a szerződés semmisségének kimondására. Utolsó,

amiben még egy BH-ra szeretném a figyelmet felhívni, az a BH 2020/152. számú döntés. Ez utóbbi az, amiben az általam írt utolsó körben foglalt állást a Kúria. Köszönöm a figyelmüket!